

עוזה מלמעלה

לוקט עיי ווטסון גודמן

חינים — לא למכירה

אהבת האלים

אבל בזאת הודיעו האלים את אהבתו אלינו כי הפשיח מת בעדרנו בקיוטנו עוד פעתיים:

ולפניהם חג הפסח כשליך ישוע כי באה שעתו לעבר מונחים עולם הזה אל-אבינו כאשר אהב את בחירותיו אשר בעולם בן אהבם עדן ייחנן יג:๑

ומאת-ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מנדתמים ועלין למלך-ארץ לו אשר אהב אותנו וברדו גאלנו (*רחלנו) מחתתינו:

מרחוק יתוה נראה לי ואהבת עולם אהבתך על-כן משכיתך רימיה לא:๒

כיד-כח אהב האלים את-העולם עד-אשר גמן את-בונו את-יחידו למען לא-אבד כל-המאמין בו כי אמת-יחיה חי עולמים:

ייחנן יג:๑

העלון "עוזה מלמעלה" נדפס במתכונת קטנה למשתכל לשאתו אתך ולהשתמש בו בשעה שאתה ממתין למשהו, או לאותובוס. תוכל לנצל זמן זה לתועלת נפשך במקומות לבזבזו ליריק.

בכוונה השתמשתי באותיות דפוס גדולות וברורות, למען הקל עלייך את הקרייה. הנושאים, והמבואות שבhem, נבחרו מתוך כתבי הקודש, משום שאין מאמין שהפרשנות הטובה ביותר לכתחמי הקודש היא — כתבי הקודש עצמו. תקוותי היא שקבוץ המבאות הקשורות ביניהן יעזור להבנה טובה יותר של הבשורה, אותה נתן לנו האלים בדבריו הקודש.

דבר האלים בא "מלמעלה", והואאמת עוזר ללבבות הרעים והצמאים לצדקה. כשחוור האדם בתשובה, נוטש את החטא ומאמין בכל לבו במושיע, האדון ישוע המשיח — מתודע האדון אליו ומעניק לבבו את שמחתו ושלותנו הו. אני עצמי התנסיתי בכך בשנת 1937, ובמשך השנים רבות שחלפו מאז לא הפסיק, ولو פעם אחד, התהברות מופלאה זו עם האדון. אני מפיצר בכך להתרשם לו עשייו — אם טרם עשית זאת.

ווטסון גודמן

ישוע, בן האלים

כל-המודה כי ישוע הוא בָּן־הָאֱלֹהִים הָאֱלֹהִים שְׁכֵן בָּו וְהוּא
בָּאֱלֹהִים:

כי בו בָּגֻנוּ שְׁכֵן בָּל־מֶלֶא הָאֱלֹהִות וּבוּ אַתֶּם גָּמְלָאים:

אל הקולטיים ב: 15–16

כִּי־יָלַד יְלִד־קָדוֹשׁ בָּן נִפְנַד־קָדוֹשׁ וְתָהִי הַמִּשְׁרָה עַל־שְׁכָמוֹ וַיַּקְרָא שְׁמוֹ
פֶּלַא יוֹעֵץ אֶל גָּבָור אֲבִיר־עַד שְׁרִישָׁוּם:

עוֹדֵשׁ מִדְבָּר וְתָגֵה עַנְּד־אֹור הַצֵּל עַלְיָהֶם וְהַנְּהָרָקָל מִתְּזַעַךְ הַעֲנָן
אָמַר וְהַבְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר רְצִיתִי בָּו אֲלֹיו תְּשַׁמְּעָן:

מתי י: 15–16

וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶלְيָה רוּחַ הַקָּדֵשׁ קָבוֹא עַלְיךָ וְגָבוֹרָת עַלְיוֹן
פְּצִיל צְלִיךָ עַל־קָדוֹשׁ נִסְמָךְ עַל־קָדוֹשׁ הַיּוֹלֹד יַקְרָא בָּן־אֱלֹהִים:

لوֹקָס א: 15–16

3

אלוהות ישוע המשיח

וְהִי כָּל־זאת לְמִילָאת אֵת אֲשֶׁר־דָּבָר יְיַהְוֵה בְּנֵי הַנְּבִיא לְאָמֵר: הַנְּהָ
הַצְּלָמָה הָרָה וְלֹדַת בָּן וְקָרְאוּ שְׁמוֹ עַפְנוֹאֵל אֲשֶׁר פָּרֹשׁוּ הַאֲלֵי
מֵת א: 22–23

ובְּנֵי גָּדוֹל סֹוד הַתְּסִידּוֹת אֱלֹהִים (*אֲשֶׁר) נִגְלָה בְּבָשָׂר נִצְדָּק
בְּרִיתָה נִרְאָה לְמִלְאָכִים הַגָּד בְּגּוֹיִם נִתְקַבֵּל בְּאַמָּנוֹת בְּעוֹלָם נִעַלְתָּ
הָרְאָה לְטִימָתוֹת ג: 16

וַיֹּאמֶר אֶלְיָה יוֹשֵׁעַ וְהַיְה֙ כִּי־מִםִּנִּי אַתָּכֶם וְאַתָּה פִּילְפּוֹס הַתְּרַמָּ
תְּדִעַנִי הָרָה אֶתְּךָ אֶת־הָאָבָּן וּלְמִתְּהִזֵּה תֹּאמֶר הָרָאָנוּ אֶת־
הָאָבָּב: הָאַיִלְךָ מַאֲמִין כִּי אַנְכִּי בְּאָבִי וְאַבִּי בְּיַהְוָה? יְהוָן י: 10–11

בְּרִאשִׁית הַיְהָה תְּדַבֵּר וְתְּדַבֵּר הַיְהָה אֶת אֱלֹהִים נְאֱלֹהִים הַיְהָה
תְּדַבֵּר: וְתְּדַבֵּר נִיהְיָה בָּשָׂר וְשִׁלְמָן בְּתוֹכָנוּ וְתָהִווּ מִפְּאָרָתוֹ כְּתָפָאָרָת
בָּן יְחִידָה לְאָבִיו רְבִּיחָסֵד אַמְתָה:

יְהוָן א: 12, 14

2

אחדים מהניותים שביצע ישוע

וַיַּכְלֵל לְדִבָּר וַיֹּאמֶר אֶל־שְׁמַעְעָן הַוְּלִיכָה אֶל־עַמָּק הַיִם וְחוֹרְדוֹ
אֶת־מִקְרָומִיכֶם לְצֹוֹד: נִנְצַן שְׁמַעְעָן וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן מִזְרָחָה כָּל־
הַלִּילָה גַּעֲנָנוּ וְלֹא לְכָדְנוּ מִאוֹמָה אֵך עַל־פִּי דָּבָרָךְ אָוֹרִיד אֶת־
הַמְּכֹמְרוֹת: וַיַּעֲשֵׂר־בָּן־יְלִכְדוֹ זִים קָרְבָּה מָאֹר וְתָקְרָעָם מִכְּמָרָם:

לוֹקָס ח: 4–6

וַיַּצְוֹ אֶת־הָעֵם לְשַׁבַּת עַל־הַדְשָׁא וַיַּחַךְ אֶת־חִמְשָׁת בְּכָרוֹת־הַלְּחָם
וְאֶת־שְׁנֵי הַדְּגִים וְשָׁא עַיְנֵי הַשְּׁמִימָה וְנִבְרָךְ וְיִפְּלָס וְנוֹנָן אֶת־הַלְּחָם
לְתַלְמִידִים וּלְמַלְמִידִים נִתְנוּ לְעֵם: וַיַּאֲכִלוּ כְּלָם וַיְשַׁבְּעוּ וַיְשַׁאֲוּ
מִן־הַפְּתֻחֹתִים הַמּוֹתְרִים שְׁעִים עַשֶּׂר סְלִים בְּלָאִים: וְהַאֲכָלִים הָיוּ
חִמְשָׁת אֶלְפִּי אַישׁ מִלְבָד הַנְּשִׁים וְהַטְּף:

מתי י: 19–21

וַיַּהַי בְּצָאתָם מִירִיוֹן וַיָּלֹךְ אֶתְנִירְהָמָן עַמְּרָבָב: וְהַנְּהָ שְׁנִיר־עֲוֹרִים
יִשְׁבִּים עַל־דַּרְךְ הַדְּרָךְ וַיְשַׁמְּעוּ כִּי לְשֹׁועַ עַבְרָן וַיַּצְעַקְוּ לְאָמֵר כָּל־נְנוֹרָנָא
אַדְנִינוּ בָּן־דָּנוֹד: וַיַּגְעַר־בָּם הָעֵם לְהַשְׁתִּיקָם וְהֵם הַרְבָּו לְצַעַק
וַיֹּאמְרוּ אַדְנִינוּ חַנְנוֹרָנָא בָּן־דָּנוֹד: וַיַּעֲמֹד יוֹשֵׁעַ וַיַּקְרָא לְהֵם וַיֹּאמֶר
מִה־פְּחַצְׁזָוּ וְאַשְׁהָה לְכָם: וַיֹּאמְרוּ אַלְיוֹן אַדְנִינוּ עַשְׂה שְׁתְּפִקְתָּה
עִינְיוֹן: וַיַּחַמֵּי יוֹשֵׁעַ גַּמְרָו וַיַּעֲבֹר עַל־עַינֵּיהֶם וַיִּפְתַּח הַחַלְיוֹןִים
לְרֹאָתָן וַיְלַכְּוּ אֶתְרָיו:

מתי כ: 29–34

5

ישוע מגלה לנו את זהותו

וַיֹּאמֶר אֶלְיָה יוֹשֵׁעַ אַנְכִּי הַתְּקוּמָה וְהַתְּפִיעָם הַמְּפַאֲמִין בִּי יְחִי גַּם כֵּי
יָמֹת:

יְהוָן י: 25

אַתֶּם לְרָאִים־דָּלִי רְבִּיבָה וְאַדְוָן וְהַיְטְבָּחָם אֲשֶׁר דָּבָרָתִם כִּי־אַנְיָה הוּא:
יְהוָן י: 13

וַיֹּאמֶר אֶלְיָה יוֹשֵׁעַ אַמְּן אַמְּן אֲנִי אָמַר לְכֶם בְּטָרֵם הָיוּ אֶבְרָהָם
אָנָּיו הוּא:

יְהוָן ז: 5

וַיֹּאמֶר אֶלְיָה יוֹשֵׁעַ אַתָּם הַגָּכְם מִן־הַמְּחַתְּנוֹתִים וְאַנְיָה מִן־הַעֲלִיוֹנִים אַתָּם
מִן־הַעוֹלָם תָּהָה וְאַנְיָה מִן־הַעוֹלָם הָהָה:

יְהוָן ח: 23

בְּהַזּוֹתִי בְּעוֹלָם אָור הַעוֹלָם אָנָּיו:

יְהוָן ט: 5

וַיַּסְפֵּר יוֹשֵׁעַ וַיֹּאמֶר אֶלְיָה יוֹשֵׁעַ אַמְּן אַמְּן אֲנִי אָמַר לְכֶם אָנִי הוּא דָלָת
הַצְּאָן:

יְהוָן י: 7

וַיֹּאמֶר לְכֶם יוֹשֵׁעַ אַנְכִּי הוּא לְכֶם הַתִּים כָּל־הַבָּא אֶלְיָה יְרַעַב
וְאַשְׁר יַמְּאִין בִּי לֹא יַצְמָא עוֹד:

יְהוָן ו: 35

4

ישוע המשיח הננו שופט כל

ויהי כי יבוא בָּנֵדָהֶם בְּכָבוֹד וְכָל־הַמְּלָאכִים הַקָּדוֹשִׁים עָמוֹ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ: וְנַעֲסֶה לְפָנָיו כָּל־תָּעוֹתִים וְהַפְּרִיד בֵּינוּתָם פֶּאֲשֶׁר יִפְרִיד הָרָעָה אֶת תְּכַבֵּשִׂים מִן־הַעֲטוֹדִים: וְהַצִּיבֵּר אֶת־
תְּכַבֵּשִׂים לִימִינוֹ וְאֶת הַעֲטוֹדִים לְשָׁמְאַלּוֹ: מתי כ'ה:31-33

כי האב לא-ידין איש כי אמד-כל-המשפט נתן לבן למען יכבדו
כלם את-הבן פאשר יכבדו את-האב:
יוחנן 22:2

ואתה לְפָנָהָזָה תְּדִין אֶת־אֶחָיו אוֹ אַתָּה לְמַה תָּבֹא לְאַתִּיךְ הַלָּא
כָל-נֶעֱתִידִים לְעַמְדָה לִפְנֵי כִּסֵּא דָין אֱלֹהִים: אל הרומיים י'ד:10

וניצו אַתָּנוּ לְהַשְׁמִיעַ לְעַם וְלְהַעֵד כי אָתוֹ שֶׁם הָאֱלֹהִים לְשׁוֹפֵט
הַחַיִם וְהַמַּתִּים:

בַּיּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים אֶת־כָּל־תְּעֻלָּמוֹת בְּנֵי הָאָדָם בַּיּוֹם
הַמִּשְׁיחַ כְּפִי בְּשׂוּרָתִי:

לֹכֶן אָנָי מְעַיד בָּךְ גַּד הָאֱלֹהִים וְנַדֵּן אֶלְגִּינוּ יִשְׁעַ הַמִּשְׁיחַ הַבָּא
לְשִׁפְטַת אֶת-הַחַיִם וְאֶת-הַמַּתִּים בְּחוֹפְצָתוֹ וּבְמִלְכָתוֹ:
הַשְׁנִיה אֶל טִימּוֹתִים י'ג:1

7

ישוע המשיח, בורא ואדון

כִּירְבוּ נְבָרָא בְּלָא אֲשֶׁר בְּשָׁמָים וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ כָּל תְּנִרְאָה וְכָל אֲשֶׁר־
אִינְיוּ נְרָאָה הָן כְּסָאוֹת וּמִמְּלֹותָה הָן שְׂרוֹתָה וּרְשָׁוֹת הַפֵּל נְבָרָא
עַל־יָדוֹ וְלִמְעָנוּהוּ:

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דָּבָר מִקְדָּם פָּעָם רַבּוֹת וּבְפָנִים שְׁנִים אֶל־
אֶבְתִּינוּ בַּיּוֹם הָנִיאָים דָּבָר אֲלֵינוּ אֶבְתִּיר הַיּוֹם הָאַלְהָה בַּיּוֹם
אֲשֶׁר־נָתָנוּ לְיוֹרֶשׁ כָּל גּוֹסֶעֶשֶׁה בַּיּוֹם אֶת־הַעֲלוֹמוֹת:
אל העברים י'ג:2

כִּי לֹא תִּזְמַנֵּה מִת הַמִּשְׁיחַ (וְיָקֵם) וַיַּחַי לְמַעַן יְהִי אָדוֹן גַּם עַל־הַמַּתִּים
גַּם עַל־הַחַיִם:

הַפֵּל נְהִיה עַל־יָדוֹ וּמִבְּלִעְדוֹ לֹא נְהִיה בַּל־אֲשֶׁר נְהִיה:
יוחנן ז:3

גַּםְנַן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עַל־פְּיוֹ נִקְרָאתָם לְחֶבְרָת בָּנוֹ יִשּׁוּעַ
הַמְּפָשִׁית אַדְנִינוּ:

לֹכֶן יַדְעָנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלָו כי לְאָדוֹן וְלִמְשִׁיחַ שְׁמוֹ הָאֱלֹהִים
מַעַשֵּׂי הַשְׁלִיחִים י'ג:36
אֶת־יִשּׁוּעַ וְהַאֲשֶׁר צָלַבְתֶּם:

6

הגאולה מתכוון רק באמצעות המשיח

וְלֹתֶת פֹּדֶה לְאַבְיוֹ הַעֲשָׂה אַתָּנוּ רְאוּם לְחַלֵּק נְחַלָּת הַקָּדוֹשִׁים
בָּאוֹר: אֲשֶׁר הוּא חַלְצָנוּ מִמְּפָשָׁלָת הַחַשָּׁךְ וְהַעֲבִירנוּ לְמִלְכָות בָּנָן
אַהֲבָתוֹ: אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחַנוּ בָּוּ הַפְּדִיּוֹן (בְּרִמּוֹ) סְלִיחַת הַקָּטוֹנָים:
אל הקולטיים י'ג:14-15

קי בא בָּנֵדָהֶם לְבָקֵשׁ וְלִהְשִׁיעַ אֶת־הָאָבָד:

ליקס י'ג:10

וּמְפַנֵּם אַתָּם בְּמִשְׁיחַ יִשּׁוּעַ אֲשֶׁר הַזָּהָר לְנוּ לְחִכָּמָה מִאַת הָאֱלֹהִים
וְלִצְדָּקה וּלְקָדוֹשׁ וּלְפָרִדים:

וַיְשִׁירֵוּ שִׁיר חֶדֶשׁ לְאָמֵר לְךָ נָאָה לְקַחְתָּ אֶת־הַפְּנִיר וְלִפְתַּח אֶת־
חוֹתְמִיוֹ כִּי אַתָּה בְּשַׁחַטָּה וּבְדָמָךְ קִנְיָנוּ לְאֱלֹהִים מִכְלָ-מִשְׁפָּחָה
וְלִשְׁוֹן וְכָל־עַם גּוֹי:

אֲשֶׁר־נָתָנוּ אֶת־נְפָשׁוֹ בַּעֲדָנוֹ לְגַאֲלָנוּ מִכְלָ-עַזְלָ וְלַטְהָר לוֹ עַם סְגָלָה
הַנּוֹרִי בְּמִשְׁעִים טוֹבִים:

9

הגאולה מתכוון רק באמצעות המשיח

אָנוּכִי הַקְּדַלְתִּי אִישׁ כִּי־יָבֹא בַּיּוֹשָׁעַ וּבְצָאתָו וּבְבָאוֹו יִמְצָא מִרְעָה:
יוחנן ז:9

וַיֹּאמֶר אֶלָּיו יִשְׁעַ אָנוּכִי הַנִּי הַדָּרָךְ וְהַאֲמָתְתָה לְאָבוֹא אִישׁ
אֶל־חָאָב כִּי־דָמָעָךְ:

לֹכֶן אָמְרָתִי אֶלָּיכֶם כִּי תְּמִוּתוֹ בְּחַטָּאיכֶם כִּי אִם־לֹא תָּמִינָנוּ כִּי־
אָנוּ הָוּא בְּחַטָּאיכֶם תְּמִוּתוֹ:

וְאַחֲרִי אֲשֶׁר הַשְׁלִים הַזָּהָר מִמְצֵיאָה תְּשִׁוָּעַת עַזְלִים לְכָל־שְׁמִיעָיו:
אל העברים י'ג:9

וְאַנְּיַי שִׁוְעָה בְּאַחֲרֵי זָהָר תְּמִתָּה הַשְׁמִינִים שֵׁם אַחֲרֵי הַגָּנָן לְבָנִי אָדָם
אָדוֹם אֲשֶׁר־בָּוּ וְנִשְׁעָוּ:

אֲשֶׁר עַל־כָּן יוּכְלָ גַּם־לִהְשִׁיעַ בְּפֵל וְכָל אֶת־הַנְּשִׁים עַל־יָדוֹ
לְאֱלֹהִים כִּי חַי־הָוּא תָּמִיד לְהַפְּנִיעַ בְּעָדָם:

8

הישועה דרך האמונה במשיח

כ"י ביחס נושענים על-ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מחת אללים היא: לא מtopic המעשימים שלא יתרחיל איש: אל האפסים בז' 8, 9

לכן אחריו נזכנו באמונה שלום לנו עם האלים באנינו לשוען הפשיח:

כ"י בפשיח איננה נחשכת לא הפילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת אהבה:

כ"ל הנולד מאת האלים נצח את-העולם ואמנתו הנוחן המנחת את-העולם:

וניאמרו אליו מה-געשה לפועל פעולות אללים: ויען ישע ניאמר אליהם זאת פעלת אללים כיתאמו בזה אשר הוא שלו: יthon ר' 28-29

אך-אלה וכ כתבו למן תאמנו כי ישע הוא הפשיח בון-אללים ולמן היהי לכם הפאמינים כי עולם בשמו: יthon כ' 28

11

הכפירה בדמות של משיח

ועתה אשר נזכנו בדמות מה-מאר נושא בו מנ-הקץ: אל הרכמיים ה' 9

אשר-בו לנו הופיע בדמות וסילחת הפשעים בלב חסדו: אל האפסים א' 7

אך אם-באור נלקך באשר הוא באור הנה ותחברנו יחד בדם-ישועה הפשיח בנו בטהרנו מקל-חטא:

מדעתכם כי לא-בדבר נסיד בכסף או בזקב נפדיים מדרך הבלתים אשר נהילתם מאת אבותיכם: כי אם-בדם קיר של-שה תמים ומום אין-בו בדם הפשיח: הרשונה לפטרוס א' 18, 19

אף כ"דם הפשיח אשר-הקריב את-עצמיו לאלים ברוח נצחי ובילדותם יטהר לבוכם מפשעי מוות לעבד את-אללים חיים: אל העברים ט' 14

10

ה) מפץיר בנו לבוא אליו

לכו אליו כל-הعملים והטעונים ואני אני لكم: מתי י' 28

והרומ והבליה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ נקח מים חיים חם: יthon כ' 27

וניהי ביום הח האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצקה יבאה נא אליו ווישחה:

הוי כל-צמא לכט למים ואשר אין-לו כסף לכט שבריו ואכללו ולכו שברו בלוא-כסף ובלווא מחרין יון וקהל: שעיה נ' 10

לכדרנא ונוכחה יאמר יהוזה אם-יהו חטאיכם בשניהם פשיג ילבינו אם-עדיהם בטולע כצמר יהו: שעיה א' 18

חסד האלים וرحمיו

כי כביה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו: פרח מורה ממערב הרחיק מפשח את-פשעינו: כرحمם אב על-בניים רחם יהוה על-יראיו: וחסד יהוה מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקהו לבני בניים: תהילים ק' 11-13, 17

חסדי יהוה כי לא-תמו כי לא-כלו רחמי: חדים לבקרים רעה אמנתך:

כידול מעלה-שמים חסדק ועד-שחוקים אמתך: תהילים ק' 10

או לא בוגל מעשיה הצדקה אשר עשו הושיע אתנו כי אם-מתוך חסדו על-ידי טלית מתולדה השניה וחודש רוח הקדש: אל טיטוט ג' 5

מי-אל כמוץ נשא עון ועבר על-פצע לשארית נחלתו לא-החויק לעד אף כירחץ חסד הוא: מיכה ז' 18

13

12

מה אומר האללים על דבר המשקאות החריפים?

בצכטפנדי יפריש: אל-תרא אין כי
למלמאתרים על-תניון לבאים לחדור ממסך: אתחדר אדים כידען בכווץ עינו יתחלק במשירין: אתחדרו כנחש ישך
משלי כ"ג-30:32

הוּא מְשֻׁכֵּם בָּקָר שֶׁכֶר יַרְדֹּפּוּ מִאָחָרָיו בְּנֵשֶׁף נַיְן יַדְלִיקָם:
ישעה ה' ז'

האלהים הם פועלם הבשר אשר הם נאות ונוטת טמאה זומה: עבדות אלילים וכשור איבות ומצות וקנאה וריגז מריבות מחלקות וכחות: צדירות עין ושבוכות דמים וشبךرون ווילות ודומיהם אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא גזהלו מלכות אל הגולים ה-19-21

ובכל בזים נתחילה במצוות לא בזולות ובשקר ולא בעילות
ונעשה זמה ולא במריבה וקנאה: כי אם־לבשו את־הארון ישוע
ההממשית ודן בשרכם אך־לא להזכיר הפתאות:
אל הרומיים יג:13,

15

אל תרמה את עצמן

וְהִי עֲשֵׂי הַדָּבָר וְלֹא שָׁמְעוּ לְבָד לְרָמוֹת אֶת-נְפָשָׁכֶם:
22 אמרת יעקב א' ז'

החלא יידעתם כי הרשעים לא יירשו את-מלכות האיללים אל-התהותו אה-גיטשותיכם לא חווים לא עבדי אילים לא המנאים אלא הקדשים ולא השכבים את-ז'ך: לא הנובים ולא-בצוי בצע לא הפסאים ולא המגדפים ולא הפלנדים כל-אליה לא יירשו את-מלכות האללים:
הראשונה אל הקורוניגיטים ו-9-10

על-בני המרי: אל-ישע איש אמת בדבורי ריק כי בגולן אלה חרוץ אליהם בא אל האפסים ה' 6

**אל-יתעה אַתֶּם אִישׁ הָעָשָׂה צְדָקָה צְדִיק הֵוָא בְּאַשְׁר הֵוָא
צדיק; וְהָעָשָׂה חֲטָאת מִן־הַשְׁׁמָן הֵוָא כִּי הַשְׁׁמָן חֲטָאת מְלָאָשׁ . . .**

מරמה: כי חשב את-עצמם להיות-מה ואינו מאמין את-נפשו הוא אל הנולדים ו-3

לא כל בני-האדם בנים לאלהים המה

קַרְאָם אֲנַחְנוּ אָבָא אָבִינוּ: רוח עֲבָדֹת לְשׁוֹב לִירָא כִּי אֶסְמָךְ קְבָלָתָם רוח מִשְׁפָט בְּנִים אֲשֶׁר בָּו כִּילָל אֲשֶׁר רוח אֱלֹהִים יְגַהֵם בְּנֵי אֱלֹהִים הַמָּה: כִּי לֹא קְבָלָתָם

על עיקש וסתתלול אשר-תארו בינויהם כמאותה בועלם:
למען היה נקיים וטהורים בני אליהם לא-mons בם בתוך דור

והמקבלים אותו במתן עוז למו להיות בנים לאלהים המאמינים בשם: אשר לא מך ולא מחפץ הבשך אף לא-מחפץ גבר כי אם-මאליהם נולדו: יונתן א' 12,13

על-כן צאו מתחום והברכו נאמנִי וטמא אל-תגעוו וגוי אקבץ
אתכם: והיהeti לכם לאב ואתם תהיו לוי לבנים ולבנות נאמנִי
צבאות: ה-2 לדורותיכם ור' 17¹⁸

14

אין די בכוונת

ויאמר יהושע אליו ואהבת את יי אליהיך בכל לביך ובכל נפשך
ובכל מדעך: וזאת היא המצווה הגדולה והראשונה:

וניהי בצעתו לדרך ויהה איש רץ אליו ייכרע לפניו וישראל אוזו
רבי הוסיף מה עצה ואירש חמי עולם: ונאמר לו יושע מודיע
קראת לי טוב אין טוב בלקי אחד האללים: הן דעתם את המצות
לא תגאף לא תרצח לא חנוב לא-תענה עד שקר לא תעשך כבד
את-אביך ואת-אמך: ויען רבי אליו רבי את-כל-אללה שמרתי
מנוערי: ויבטבו יושע ואהבהו ונאמר אליו אתה חסרת לך מכר
את-כל-אשר-ליך ומון לעניין יהי לך אוצר בשמים ובוא שא
את-האללוב ולא אחריו: יוצרך לו על-הדר בהזבב והעצב וילך לו
כיהנות רב הוה לנו:

יש דרך ישר לפניך איש ואחריותה דרכיך מות: משלי טז:15

המשיח ניצח את המות

ויהי ככלוֹתוֹ לְדָבָר וַיָּקֹרֶא בְּקוֹל גָּדוֹל לִעְזֹר קָום צָא: וַיֵּצֵא הַמֶּת
וְנֶרְיוֹן גָּדוֹל כִּרְכִּת בְּמִתְרִיכִין וְפִגְיוֹן לִוְתִּים בְּסֻוּר וְאַמְּרָר וְאַמְּרָר
אֲלֵיכֶם יִשְׁעָה תְּטִירֹו אָתוֹ וְלֹךְ לְדָרְכֶו: יוחנן י"א:43-44

ונאתי מות ונהני חי לעולמי עולמים (אמן) ובידי מפתחות שאול
18: זמות: תzion יוחנן א"ז:

על-כן אהב אתי אבי כי אתה נפשי אטון למען אשוב ואקחה: ואיש
לא יקחנה מאמי כי אם אני מעצמי אנתנה יש-בידי לחתת אטה
ובידי לשוב לקחנה את-המצור הואת לחתתי מעם אבי:
17: זמות: יוחנן י"ז, 18

יגש וגע בארון והונאים עמדו ויאמר עליהם אמר אני אליך קומה:
14-15: זמות: לוקס ז"ה ויתעדת המת ויתעל לדבר...

19

שכר החטא הוא המות

לכן באשר על-ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב
ההטאה וכן עבר המות על-כל-בני אדם מפני אשר בלם חטאונו:
אל הרים מ"ז:

ואחרידין חרפה הפטאה ומיל חטא והחטא כי נשלם יולד אחד
הפטאות:

כ"מ-מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים
והשלום:

הגשם החטא הוא פמות בן לא-ישא בעון האב ואב לא ישא
בעון הבן צדקתו הצדיק על-לו תהיה ורשעת הרשות על-לו תהיה:
20: זמות: חוקאיל י"ח:

אבל נבול לשוש ולשם כי אחיך זה היה מות ניח ואבד היה
וימצא: 32: זמות: לוקס ט"ו:

כוז-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו:

18

איןך יכול להסתתר מאלhim

בכל-מקום עיני יהוה צופות רעים וטוביים: 3: זמות: משלי ט"ו:

כי אין-דבר געלם אשר לא יגלה ואין גטו אשר לא יודע ובא
לאור: 17: זמות: לוקס ז"ה

אניה אלך מרתק ונהה מפיזך אברך: אם-אפק שפמים שם אטה
ואניה שאלת הנזק:ஆשא כנפ-שחר אשבנה באחרית ים: גם-שם
זיך מנחני ותאחוני ממייך: ויאמר אקר-חשך יושפני וילילה אור
בעדני: גם-חשך לא-יתחשך מפח וילילה פיום יאיר בחשכה
כאורה: 7-12: זמות: תלמים קל"

כ"יעינוי על-דרכיך איש וככל-צדדי יראה: אין-חשך ואין
22: זמות: אילמות להסתתר שם פועלן און: איוב ל"ג:

אם-יסתתר איש במסתירים ואני לא-אראך נאם-יהוה הלוא את-
24: זמות: ירמיה כ"ב:

שרת הדברים

אנכי יהוה אליך אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
לא-יהיה לך אלחים אחרים על-פני: לא-תעשה לך פסל וכל-
תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בא-ארץ מפתח ואשר במתח
לא-ארץ: לא-תשתחוו להם ולא-תעבדם כי אנכי יהוה אליך אל
בגא פקד עון אבות על-בניהם על-שלשים ועל-בעעים לשוא:
ושעה חסד לא-לפבים לא-הבי ולשמרי מוצוי: לא תשא את-שם-
יהוה אליך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-שם-
לשווא:

וכור את-יום השפט לקדשו: ששת ימים תעבד ועשה כל-
כל-אכלה: יום השבעה שבת ליהוה אליך לא-תעשה כל-
כל-אכלה אטה ובגדי-ווכתך עבדך ונמקת ובהמתך וגורה אשר
בשעריך: כי ששת-ימים עשה יהוה את-הশמים ואת-הארץ את-
הרים ואת-כל-אשר-בם ונזה ביום השבעה על-כן ברוך יהוה
את-יום השפט נקדשו: כביד את-אביך ואת-אםך למען יארכו
במייך על האדמה אשר-יהוה אליך נמן לך: לא פרציך: לא
תנאר: לא תגנב: לא-תעננה ברעך עד שקר: לא תחמוד בית רעה:
לא תחמוד אשת רעה ועבדו נאמותו ושוו וחותמו וכל אשר לרעך:
17: זמות: שמוט כ"ב-

21

20

הדין העתיד לבוא

וכאשר נגור עלי־בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין:
אל הנבראים ט:27

יען אשר שת־יום לשפט תבל בצדך עלי־ידי איש אשר הפקידו
ונתן עדות נאמנה לכלם בהקומו אותו מנהמנים:
משי השליחים י:31:

הנה־נא כל־אחד ממנו על־נפשו ימן חשבון לאלהים:
אל הרומים י:12:

ובזאת נשלמה־בנו האתבה בחיות לנו בטהון ביום הדין כי במו
הראשונה ליהונן ד:17:

כי ככלנו עתדים להראות לפניו כסא־דין הפשית למען יקבל איש
ואיש בפי פועלו בתיו גופו אמת־טוב ואמר־רע:
השניה אל הקורינתיים ה:10:

כי יודע כי להצליל את־חסידיו מנשין ולחשוף את־הרשעים ליום
המשפט להשיב נמולם להם:
השניה לפרטוס ב:9

23

עונש נחוי לרשעים

גם־הشمימים והארץ אשר לפניו נצפו בדברו והם שמורים לאש
השניה לפרטוס ג:17:
ליום הדין ונבד אנשי קרשע:

ישבי רשעים לשאולה כל־אים שכחיהם:
תהלים ט:18

ואם־תקשייך ידק או רגולק קאנ אומה ותשליך מפרק טוב לך
לבוא לתהים פשת או קטע מהיות לך שטי נדים או־שתי רגלים
ומי ייונס ותשליך אל אש עולם:

בזה־אדם ישח את־מלךו ולקטו מפלכוות את כל־המכשלות
ואת כל־פצעי ההוא: והשליכו אותם אל־תנור האש שם תהיה
היילה ותפרק השמיים:
מתי י:41, 42,

וילכו אלה למעצתה עולם ומחדרים לימי עולם: מתי כ:46:

22

חזורה בתשובה

לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: למען אשר־יבאו ימי רוחה
מעשי השליחים ג:19, 20:

לכן עתה אחריו עבר אליהם על־ימות הסכלות מצוה הוא את־
כל־בני האדם בכל־אפסיד־ארץ כי שוב ישוב:
משי השליחים י:30:

לא כי־אמר אני לכם אמת־לא תשובו מאבדו כלכם גם־אתם:
لوיק י:2:

השליכו מעליכם את־כל־פשיעיכם אשר פשעתם בהם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמן בית ישראל: כי לא אחפש בנות
המת נאם אדרני יהוה ותשבו וחיו:
יוחוק אל י:31, 32:

שובו כי מלכויות השמים הייעה:
מתי ג:2:

כי העצבת שהיא ברצון אליהם תפעל תשובה לשועה אשר איש
לא יתרחט עליה אבל עצבת העולם פעלת אמת־הפטות:
השניה אל הקורינתיים ז:10:

חסדו של ישוע המשיח

אך לא כדבר־הפשט דבר המקנה כי אם־בשגע החחד מתו
הרבבים אף כי־חסד אליהם ומונעו עדפי עדות לרבבים בחסד
האדם החחד ישוע המשיח:

ותודה לאליהם על־מתנתו העצומה מספר: השניה לקורינתיים ט:15:

כי אלהים ליצים ילייך ולעניהם יתנדחן: הריאונה לפרטוס ה:15:

כירזעים אתם את־חסל אדונינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר
נעשה רשות בערכם למען תצערו על־ידי רישו:
השניה לקורינתיים ח:9:

ובגבורה גדולה ייעדו השליחים על־תקומת האדון ישוע וחסד
גדול גמוך לכלם:

ועל־כן אין הדבר לא־ביד הרצה ולא־ביד הרץ כי אמת־ביד
האלים המתרם:

25

24

פרישות מדרכי העולם הזה

את אשר למעלה יהוה לבבכם לא את-אשר בארץ:
אל הקולמים ג:2

כִּי הַפְּיעָח חֶסֶד אֲלֵהֶם לְהֹשִׁיעַ אֶת-כָּל-בְּנֵי קָדְם: וְלִיפְרָא אֲתָנוֹ
אֲשֶׁר נִמְעַב הַרְשָׁע וַתָּאוֹת הַעֲוֹלָם וַתִּיהְיָ בַּעֲזָלָם הַוָּה בְּצִוְוֹת
וּבְאַדְקָן וּבְחִסְידָות:

רְחֵצָיו תַּפְנוּ תְּסִירָיו רַע מַעַלְלֵיכֶם מִנְגָּד עַנִּי חֶרְלוּ תְּרֻעָה:
ישעה א:16

אֶל-תְּאַהֲבוּ אֶת-הַחְלָד וְאֶת-דָּבְרֵי הַחְלָד אֶמְ-יִאֱהָב אִישׁ אֶת-
חַלְד אַיִּזְבּוּ אֶחָבָת הָאָב: כִּי כֵל אֲשֶׁר בְּחַלְד פָּאוֹת הַבָּשָׂר
וַתָּאוֹת הַעֲנִים וַתָּאוֹת הַחֹן אַיִּשׁ מִן-אֲבֵינוֹ כִּי אֶמְ-מִן-חַלְד:
הריאונה ליהונן ג:15,16

וְאֶל-תִּשְׁתַּחַטוּ עִם-מַעַשֵּׂי הַחְשָׁך אֲשֶׁר לְאַעֲשָׂו פָּרִי כִּי אֶמְ-הַכְּמָה
תוֹכִיחוּ אֹתָם:

27

סליחת החטאאים

יעזוב רְשָׁע דָּרְפָּו וְאִישׁ אָנוֹ מַחְשְׁבָתָיו וַיָּשֶׁב אֶל-יְהֹהָה וַיַּרְחַמֵּהוּ וְאֶל-
אֱלֹהִים בִּידֵנֶרֶבֶה לְסָלוֹת:

אֶת-זֹה נְשָׁא קָאָלָהִים בִּימָיו לְשָׁר וְלִמְוֹשִׁיעַ לְתִת מִשְׁבָּה לִשְׁרָאֵל
מַעַשֵּׂי הַשְׁלִיחִים ה:31

הַנְּיִי עָמֵד לְפִתְחָה וְלִפְקָד וְהִיא כִּי-שָׁמַע אִישׁ לְקוֹלֵי וְפִתְחָה
אָבוֹא אֶלְיוֹ לְסַעַד עַמּוֹ וְהִיא עַמְּדִי:

כִּי אֶמְ-תַּסְלִחוּ לְבִנֵּי-אָדָם אֶת-חַטָּאתֶם אֶבְיךָם שְׁבָשִׁים יִסְלַח
גַּמְלָכָם:

וְהַרְשָׁע כִּי יִשְׁׁוֹב מִכָּל-חַטָּאתְיוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְשִׁמְרָא אֶת-כָּל-חַקּוֹתִי
וְעַשְׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה תְּהִיא יְהֹהָה לֹא יָמוֹת:

וְהִי כְּרוֹת יִשְׁׁוֹעַ אֶת-אָמָנוֹתֶם וְיֹאמֶר אֶל-זִנְחָה הַאֲבָרִים בְּנֵי
מִקְרָא בֵּין סְלִיחָה לְחַטָּאתְךָ:

26

מת לחטא — קם לתחיה במשיח

גַּמְ-אֲתָכֶם הַמְּתִים לְפָנָים בְּפֶשְׁעֵיכֶם וְחַטָּאתֵיכֶם: וַיַּעֲרֹנוּ אֶתְּנוֹ אַפְּרִיךְ
הַוְשִׁיבָנו בְּמִרְומִים בְּמִשְׁמַח יְשֻׁועָה:

לְכָן אֶמְ-קְמָתֶם עִם-תְּמִשְׁיחָה בְּקַשׁו אֶת אֲשֶׁר לְמַעַלָּה אֲשֶׁר הַפְּשִׁיחָה
אַל-הַקּוֹלִים ג:1

וְאֶת-חַטָּאתֵנו הָוָא גַּשְׁא בְּגִינְיוֹתָו עַל-הַעַץ: לְמַעַן גַּחְיָה לְאַדְקָה
מַאֲתָר שְׁגַפְטָרָנו מִן-הַחַטָּאות:

וְאֲשֶׁר הַם לְפִשְׁיחָה צְלָבָו אֶת-בְּשָׂרָם עִם-כָּל-תְּשׁוּקָתָיו וְתָאָחָיו:
אל הַגְּלָלִים ה:24

חֲלִילָה לְנוּ כִּי מִתְנוּ לְחַטָּא וְאֵיךְ נִסְיף לְחַיּוֹת בָּו: וּכְן גַּמְ-אֲתָם
חַשְׁבוּ אֲתָכֶם מַתִּים לְחַטָּא וְחַיִם לְאֲלֵהֶם בְּמִשְׁיחָה יִשְׁׁוֹעָה
אַל-הַרְוִיִּים ו:21

29

הלידה החדש

וְנִתְמַתִּיכֶם לְבָב חֶדֶש וַיְהִי חֶדֶשָׁה אָמֵן בְּקָרְבָּכֶם וְהַסְּרָתִי אֶת-לִבְךָ
הַאֲבָנָן מִפְשָׁרָכֶם וְנִתְמַתִּיכֶם לְבָב בָּשָׂר:

וְיַעֲשֵׂウ וְאָמֶר אֶלְיוֹ אָמֵן אָמֵן אָמֵר לְךָ אֶמְ-לִיאָה וְלִידָא אִישׁ
מִלְמַעַלָּה לְאַ-יְוָלֵל לְרִאּוֹת מֶלֶכְתֵּי הָאֱלֹהִים:

וּבְכָן מִי שְׁהָוָא בְּמִשְׁיחָה בְּרִיאָה חֶדֶשָׁה הוּא חִשְׁנוֹת עַבְרוֹ וְהַנְּהָה הַפְּלָל
הַשְׁנִיה לְחֶדֶש:

אֶמְ-יַדְעָתֶם כִּי-צָדִיק הָוָא דָעָו כִּי כָּל-עֲשָׂה צְדָקָה נָולֵד מִמְּנוֹ:
הריאונה ליהונן ג:29

כְּנוֹלָדִים מַחְרִישׁ לֹא מַעֲרָע נְשָׁתָה כִּי אֶמְ-מַעֲרָע לֹא יִשְׁחַת בְּמַאְמָר
אֱלֹהִים הַחַי וְתָקִים לְעוֹלָם:

וַיַּדְעָנוּ כִּי כָּל-הַנּוֹלֵד מַאת הָאֱלֹהִים לֹא יְחַטָּא כִּי אֲשֶׁר יָלֵד מַאת
הָאֱלֹהִים יִשְׁמַר אֶת-גְּנִפְשׁוֹ וְהַרְעָא לְאַ-יְגַע בָּו: הריאונה ליהונן ה:18

28

ביטחון היישועה

אבא אבינו: גווען כירקנעם אַתָּם שְׁלֹחַ הָאֱלֹהִים בְּלִבְכֶם אַתְרוּת בֶּן הַקּוֹרֵא אל הגליטים ד' 6:

מי אשר מצומי אותו וינצ'רן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא
לאבי ואני אהבבו ואליו אמורע:
יוחנן י"ד: 21

שולם: *ויהי מעשה האזכה שלום ועבדת האזכה השקט ובטה עד-
שעה ל'ב: 17*

וְהַרְוָם הַהֵּן מִעד בָּרוּחָנוּ כִּי־בְנֵי אֱלֹהִים אֲנוּנָנוּ: אֶל הַרְוָם ח' 16:

**בְּנֵי אָלֹן נִאַחֲבָ בְּמָלֵין וּבְלִשׁוֹן כִּי אֶם-בְּפָעָל וּבְכָמָתָה: וְבָזָאת
גִּדְעָה כִּי מִן-הָאָמָת אָנָּחָנוּ וְלִפְנֵי וּשְׁקִיטָה אַתָּה-לְבָבוּנוּ:**

בזאת נדע אשר-בו נקיים והוא בנו ביד-נמן לנו מרווחו:
הראשונה ליהונן ד'ג

המשמעות למשיח הכרחית היא

בכם ובאבותיכם: **וְאַמְתָּא חִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה וְמִרְאֵתֶם אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיאָה יָד־יְהוָה שָׁמָאל אֵין יְבָבֶן**

**הלא ידעתם כי לאשר תפנו את נפשכם להיות עבדיו לسور
למשמעו אין עבדים אתם לאשר תפנעוilo אמדלהטה אליך
מותם אם למשמעת אליך צדקה:**

ולכם הנלחמים רוחה אנטו יחיד בהגלוות האדון ישוע מנד השמים עם מלאכי עוז: באש להבה לשיב נקם לאשר לא-ירדו און-האלים ולא שמעו לבורת אלינו ישע המשיח: אשר ישוא משפט אבדן עולם מאות פניא האדון ומחדיר גאנון:

**רָאָה אָגָּב נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה וּקְלִילָה: אֲתָה בְּרִכָּה אֲשֶׁר
תִּשְׁמַעְוּ אֶל-מְצֻוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָגָּב מְצֻוֹה אֶתְכֶם הַיּוֹם:
וּוְהַקְלִילָה אֲמִלָּא תִּשְׁמַעְוּ אֶל-מְצֻוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם...
בררבון ג' אי-26-28**

חיי העולמים

ובכ"אشر הביבה משה את-הנחש במדבר בן צרייך בז'ראם להרשה: למען לא יאביד כל-המאמין בו כי אמת-יתיה כי עולםם: ייחון ג', 14¹⁵

במושית ישען אדניינו: כי-שבר החתא הוא המות ומותן חסד אליהם היא חי העולם
אל ההרומים ו-23

וְאֵלֶּה הַם תִּיְהָעוֹלְמִים לְדֹעַת אֶתְךָ אֲשֶׁר אַתָּה לְבַדָּךְ אֵל אַמְתָּה
יוֹחָנָן י' 3:3

**כל-האמין בין ישלו חי עולמים ואשר לא יאמין בין לא
יראה חיים כי אמדחן אליהם ישפן עליון:**

הַיּוֹרֵד בְּבָשָׂר יִקְצַר כָּלִין מִבְשָׁרוֹ וַתְּיֻרֶּע בְּרוּת יִקְצַר מִן-הַרוּת חַי עֲולָם:

עולםדים ולא יבא במשפט כי- עבר ממות לחיים: יהונתן ה' 24

המשיח השוכן בנו מעניק שמחה

שמהתי בחרבם: ועטה הנוי בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמילא להם
יוחנן ג' 13

בימלכויות האלים איננה אכילה ושתיה פיזי-צדקה היא ושלום
ושמחה ברוח הקדש: אל הרומים ייד: 17

עם-המשיח נצלבתי ואין-עוד אונci ה'וי כי אם-המשיח ה'ויא
בקרבי ולאשר אני ח' עעה בבשר אהיה באמנות בר' אלחים אשר
אדרוני ייתן את-הפסח עבדי : אל הגליטים ב':

ושאבתם-מים בשון ממעני הישועה: ישעה י'ב:3

שְׁמַחֲתָכֶם: אֶת־אֶלְהָה דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם בַּעֲבוּר מִתְהִיא שְׁמַחְתִּי בְּכֶם וְתַמְלִיא
יְהוָה צְדָקָתְךָ כִּי־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

פָּרְדִּיעַנְיָה אֶרְחָה חֵיִם שְׁבֻעָ שְׁמָחוֹת אַתְּ פָּנֵיךְ נָעֲמָה בַּיּוֹמָה גָּצֵחָ:
ההליים ט' ז' 11:1

אויבנו בנפש — השטן

או נשלא הרוח אֶת־יְשׁוּעָה הַמְּדֻכָּה לְפָנֵן גַּנְשָׂהוּ הַשְׁטָן... וְנִאמֶר אֲלֵינוּ יְשׁוּעָה סֹור מִמֶּנִּי הַשְׁטָן כִּי כְתוּב לְאַיִלְתִּיךְ תִּשְׁתַּחַת וְאַתָּה לְבָדוֹ פָּעַבְדָּ: נִירְף מִפְּנֵי הַשְׁטָן וְהַגָּנָה גַּנְשָׂה אֲלֵינוּ מִלְּאָכִים וְשְׁרָתוֹהוּ:

תמי ד' 10, 11–11

את אשר יבוא בחזקת השטן ברב-פע ובעתות ובמופת שקר: השניה להסלוגנים ב' 9

לפקח את-עיניהם למען ישבוי מתחש לאור ומיד השטן אל-האללים ויקצאו באמונתם כי אֶת-סְלִיחַת הַחֲטָאים וְאֶת-תְּנִקָּה מעשי השליחים ב' 18: 18

התעוררו שקדיו כי מיריכם השטן מושיט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע:

ראשונה לפטרוס ה' 8: 8

לבשו כל-גשם אללים למען תוכלו עמד גנד נצל הַשְׁטָן: אל האפסים ו' 11

35

ההודאה במשיח נחוצה

וכל-לשון תודה כי אָדוֹן הוּא יְשׁוּעָה המ Sith לכבוד אללים האב: אל הפליגים ב' 10

הן כל-אשר יודָה כי לפני האדם אודָה-בו גַּם־אני לפני אבי شبכים: ואשר יכחַשְׁ כי לפני האדם אַכְחַשְׁ־בו גַּם־אני לפני אבי شبכים: מתי 32: 33–33

כי אֶמְתֹּרֶה בְּפִיךְ אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבך אשר האלים תערו מִן־הַמְּתִים או תושע: כי בלבבו יאמין האדם והוֹתָה לו לצדקה ובפיהו יודָה ווַיַּתְהַלֵּל לישעה: אל הרכמים י' 9: 10

כל-המקחש בין גַּם־הָאָב אַיִלְלָו [והמודה בגין לו גַּם־הָאָב]: בראשונה ליהונן ב' 23

כי כל אשר קיימי אני ודברי לו לחרפה הוא יהה לחרפה לבני האדם כאשר יבא בלבבך ובכבדך האב ומלאכים מקדושים: לוקס ט' 26: 26

34

האהבה, מבחן התלמידות

כִּי־יֹאמֶר אִישׁ אָחָב אֲנִי אֶת־הָאֱלֹהִים וְהוּא שְׁנָא אֶת־אֶחָיו פְּנֵב הוּא כי אשר לא יָהָב אֶת־אֶחָיו אשר הוא רָא אַיִלָּה יַכְלֵל לְאַהֲבָת אֶת־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אִינְyo רָא אָתָּה:

הראשונה ליהונן ד' 20

ופרי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדרבות וחסד ואמונה: ועווה ופרישות איזנ-תורה לנגד עשי אלה: אל הגლטים ה' 22: 23

בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה בינויכם: יהונן י' 25: 35

ויאמר אליו עוד הפעם שמען בז' יונה התאבה אתי ויאמר אליו כן אָדָנִי אַתָּה יְדַעַתִּי כי אהבתיך ויאמר אליו נָתַן אֶת־צָאן: יהונן כ"א: 16

אם־בְּלִשָּׁנוֹת אֲנָשִׁים וּמְלָאכִים אָדָבָר זָנוֹבִי הַאהבה קיימי כנהמת המה או באצלל פרועה:

הראשונה לקורינטוס י' 2: 2

אנחנו ידעו כי עברנו מִן־הַמִּזְרָח אֶל־הַחַדִּים עַל כִּינְנָהָב אֶת־אֶחָינוּ איש אשר לא־יָהָב (אֶת־אֶחָיו) ישאר במוֹת: בראשונה ליהונן ג' 14

ニיצחון על השטן

ואו יגלה הרשות אשר יmittesh האדון ברוט שפטו וישבtinyo בהופעת ביראתו:

השניה להסלוגנים ב' 8

לכן הקנוו לאלים התיצבו נגד השטן וירבה מפיקם: קרבו לאלים ויקרב אליהם...

אגורת יעקב ז' 7: 8–8: 1

ויען כי קילדים כלם ייחדו בשר וدم אֶפְ-הָאָה לְבַשׂ בָּשָׂר וְדָם כמוהם למען אשר יבטל על-ידי הפטות את אֶשְׁר-לו ממשלה מהמות הוא השטן:

אל העברים ב' 14

והעשה חטא מִן־הַשְׁטָן הוּא כי השטן חטא מראש לוֹאֶת גַּלְלָה בָּן־הָאֱלֹהִים לְהַפְּרַת אֶת־פְּעָלוֹת הַשְׁטָן:

הראשונה ליהונן ג' 8

מי יפרידנו מאנחת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב אם־ערחה או ספנה או חרב: אבל בכל-אללה גברנו מלך עולם אל הרכמים ח' 35: 37, 37

ידי האהbab אוננו:

37

36

תחיית המתים, תקוותנו המפוארת

מן-העת היה א' ה' של ישוע להורות את-תלמידיו שהוא א' ר' ל' כת ירושלים וענוה הרבה בידי הווקאים והפטנים הגדולים והסופרים ויהרג ובוים השליש קום יקום: מהי ט'ג' 21:

אמן אמן אוי אמר לך כם כי-חכובא שעה ועפה היה אשר ישמעו המתים את-קדול בונ-האלים והشمעים חי' יחו': אל-תתמהו על-זאת כי הנה שעה בא' אשר כל-שכני כבר את-קדולו ישמעון: ויצאו עשי הטוב לתקומת המתים ועשי הרע לתקומת המשפט: יהונן ה' 25, 28-29

או האיגכם ידעיכם כי כלנו הנטבלים למשיח ישיע למותו נטבלנו: לכן נקברנו עמו בטבילה למות למת נטהילך בזמנים מוחדים כאשר המשיחינו געור מן המתים על ידי כבוד האב: כי אם נדבכנו בדמיון מותו אכן דבוקים נהייה גם לתחתו: אל הרים ט'ג' 5-6

39

תקומת ישוע המשיח

ונגעו עדים על-כל-אשר עשה בארץ היחודים ובירושלים ואשר הנרgeo בהוציאם אותו על-הען: אותו הקים קאלהים ביום השלישי ונתקווה להראות גלוי: לא לכל-העם כי אם-לנו העדים אשר קאלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתיינו אותו אחרי מעשי השלחאים י' 39-41

אשר נמסר בעבר פשעינו ונעוור בעבר צדקנו: אל הרים ד' 25

ויהי מקצת שנות ימים ותלמידיו שנויות פגימה ותומא עמהם ניבא ישע וקדולות מקרים ניעמד בינויהם ונאמר שלום לך: ואחר אמר אל-תוקא שלח אצבעך הנה וראה את-ידי ושלח את-ידך הנה ושים בצדך ואל-תהי חסר אמינה כי אם-מאין: וען תומא ויאמר אליו אדני ואל-חי: יהונן כ' 26-28

והוא כאשר קם מנהיגים באחד בשחת גראה בראשונה אל-מרקם המגדלית אשר גרש ממנה שבעה שנים: מרקוס ט'ג' 9

38

קדש לה'

ויהי שם מסלול נזרך ונזרך הקדש יקרא לה לא-יעברנו טמא והוא-לנו הלך דרך ואילם לא יתעו: ישעה לה' 8

בעבור זאת גם-ישע למן קדש בדמות את-העם ענה מתחוץ אל העברים י' 25

ואם-נתודה את-חטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את-חטאינו ולטהרנו מכל-ען: הרשותה יהונן א' 9

הן אובי טובל אתכם במים לחשיבה והבא אחריו חזק הוא מפני אשר אני כי לשעת געלין והוא יטבל אתכם ברוח הקדש מהי ג' 11 ובעש:

פואשר בחר אתנו בו לפניו מוסדות מבל ליהדות קדושים ותמים לפניו באברהה: אל האפסים א' 4

41

קדש לה'

להצילנו מיד איבינו וلتתנו לעבדו בל-פחד: בזמנים ובצדקה ליפוי כל-ימי חיינו: ליקס א' 74, 75

לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את-עצמנו מכל-טמאת בשר וריר להשלים קדרשנו בראצת אל-הים: השניה לקורייניטים ז' 1

ורעה אם-טהר איש את-נפשו מלאה יקיה כל' לכבוד מקדש ומוסיל לבעל הבית מוקן לכל-מעשה טוב: השניה לטמיונות ז' 2

ונבחרים מקדם כי דעת אל-הים נאכ בקדוש הרום אל-משמעות ישוע המשיח ואל-הנחת דמו חסד ושלום למקביר יהי לך:

כי אם-הו קדשים בכל-דריכים באשר קדוש הוא אשר קרא אתכם: כי על-כן בתוב וחוויהם קדשים כי קדוש אוי: הרשותה לפטרוס א' 15, 16

40

הבטחות נפלאות למשיחים

קרוב יהיה לנשברילב ואת-דָקָאִירִית יוֹשֵׁעַ: תהילים לד:ט

ואת-כָּלְאָלָה יָרִי עֲשָׂתָה וַיְהִי כָּלְאָלָה נָאַמְּרָה וְאֶלְּזָה
אָבִיט אַלְּעַנִּי וְכָהָרִות תַּחַרְד עַלְּדָבָרִי: ישעיה ס:ט

וְמִיחָה אֱלֹהִים כָּלְדָמָעָה מַעֲזִים הַמְּפֻוָת לְאִיהָה-עוֹד גַּם-אָבֶל
וּמִקְהָה וְכָאָב לְאִיהָה-עוֹד כִּי חֲרָאָשָׁנוֹת עַבְרוֹן: חזון יוחנן כ:א'

אֲהַזְבָּבִים בְּבָאָכָם בְּתוֹךְ כָּרְעִי לְמַעַן נְסַחְתָּם אַלְגָא תְּהִמָּהוּ בְּאָלוּ
קְרָה לְכָם דָבָר זָר: כִּי אַסְדְּשָׁמָחוּ עַל-אָשָׁר חָלֵק לְכָם בְּעַנְנֵי
הַמְּפֻשֵּׁת לְמַעַן גַּם-תְּשַׁמְחוּ וְתַעֲלִצּוּ בְּתַגְלוֹת כְּבוֹדוֹ:
הָרָאָשׁוֹנָה לְפָטוֹרָס ד:ז-ט

בְּטַח בִּיהָה וְעַשְׂה-טוֹב שְׁקָנוֹ-אָרֶץ וְרַעַת אָמָנוֹת: תהילים ט:ז

43

הבטחות למנצחים

הַמְּנַצֵּח יַלְבִּשׁ בְּגָדִים לְבָנִים וְלֹא אֲמָחָה אַתְ-שָׁמוֹ מִסְפָּר הַחַיִם
וְאוֹדֶה שְׁמוֹ לִפְנֵי אָבִי וּלִפְנֵי מַלְאָכִי: חזון יוחנן ג:ז

הַמְּנַצֵּח אַתְּשַׁנוּ לְעַמּוֹד בְּחַיֵּל אֱלֹהִי וְלֹא-יָצַא עוֹד הַחֹזֶה וְכַתְבֵּי
עַלְיוֹ אַתְּשַׁם אֱלֹהִי וְאַתְּשַׁם עִיר אֱלֹהִי יְרוּשָׁלָם הַתְּרַשֵּׁה פִּירָתָה
מִשְׁמִים מִעַם-אֱלֹהִי וְאַתְּשַׁמִּי הַחַדָּשׁ: חזון יוחנן ג:ז

הַמְּנַצֵּח יַרְשֵׁה הַפְּלָל וְאַיִלָּה-לֹו לְאֱלֹהִים וְהָא יְהָה-לְיָלִבָּן:
חזון יוחנן כ:ז

מַי אַשְׁר-אָנוּ לוֹ יִשְׁמַע אֲתִי קָרוּת אָמָר לְקָהָלָת הַמְּנַצֵּח אָנוּ-
לוֹ לְאָכֵל מִצְעַן הַחַיִם אֲשֶׁר בְּתוֹךְ גַּם-עָדָן לְאֱלֹהִים: חזון יוחנן ב:ז

הַמְּנַצֵּח אַתְּנַגֵּנוּ לְשִׁבְתָּאתִי עַל-בְּסָאי בָּאָשֶׁר נִצְחָתִי גַּם-אָנֵci וְאֶשְׁבָּ
אַתְּאָבִי עַל-בְּסָאוֹ: אַתְּאָבִי עַל-

אנשים המלאים ברוח הקודש

וְהַפְּלִמְדִים מְלָאו שָׁמֶחָה וָרוּת הַלְּדוֹשׁ: מעשי השליחים י:ט-ט

וְאֶתְּנָגְכִים בְּבָשָׂר כִּי אַסְ-בָּרוּת אַסְ-אָמָנָם רֹוח הָאֱלֹהִים שָׁכַן
בְּקָרְבָּכֶם כִּי מַי שָׁאַזְבּוּ רֹוח הַמְּפֻשֵּׁת אַגְּנֵז שָׁלוֹ: אל הרומיים ח:ט

הַ-אֶתְּמָתִים קְרָעִים יְדַעַּם לְמַתָּה מְפֻנּוֹת טְבָות לְבָנִיכֶם אַפְּ-כִּי הָאָב
מִן-הַשְׁמִים יְמַנּוּ אַתְּרוּת הַקָּדֵש לְשָׁאָלִים מְאֹתוֹ: לוקס י:ט-ט

וְאַתְּ-רוּתִי אָפָן בְּקָרְבָּכֶם וְעַשְׂתִּי אֶת אַשְׁר-בְּחַקִּי תְּלִכּוֹ וּמְשִׁפְטִי
תְּשִׁמְרֹו וּמְשִׁתְּמִתְּמָה:

אָבֶל הַקָּבָלָו גִּבְּרָה בְּבָא עַלְכֶם רֹוח הַקָּדֵש וְהַיִתְּם עַדְיִ
בִּירוּשָׁלָם וּבְכָל-יְהוּדָה וּבְשָׁמְרוֹן וְעַד-קָצָה הָאָרֶץ:
מעשי השליחים א:ט-ט

וַיְהִי כִּי-אָשָׁר הַתְּפִלָּלוּ וַיַּגַּע הַמָּקוֹם אֲשֶׁר קָיו גַּקְהָלִים שָׁם וַיָּמֻלָּאוּ
כָּלָם רֹוח הַקָּדֵש וַיַּדְבְּרוּ אַתְּ-דָבָר הָאֱלֹהִים בְּבִטְחָן לְבָבָי
מעשי השליחים ד:ט-ט

42

הבטחות לנתקלים בנסיגנות

כִּי בְּאַשְׁר הוּא בְּעַצְמוֹ עֲנָה וְנִתְנַשָּׁה יָלֵל לְעֹזָר אַתְ-הַמְּנַסִּים:
אל עברבים ב:ט-ט

וְאֶלְהִי הַשְׁלָום הוּא יַדְכָא אַתְ-הַשְׁטָן בְּמִתְהָרָה פָתָח רְגִלְכֶם חָסֵד
אַדְנָנוֹ יְשֻׁעָה הַמְּפֻשֵּׁת עַמְּכֶם: אל הרומיים ט:ט-ט

רְבָות רְעוֹת צָדִיק וּמְבָלָם יַאֲלִזֵּן יְהָה: תהילים לד:ט-ט

כִּי-תַּעֲבֹר בְּמַיִם אַפְּה אָנֵי וּבְנַהֲרֹות לֹא יִשְׁטְפוּךְ כִּי-תַּלְךְ בְּמוֹ-
אָשׁ לֹא תַּפְּכוּ וְלֹא-הָבָה לֹא תַּבְּעַר-בָּךְ: ישעה מ:ט-ט

וְתַּהַה יְדַעַנוּ כִּי לְאַהֲבֵי אֱלֹהִים הַקְּרוֹאִים בְּעַצְמוֹ הַפְּלָל יְעֹזָר לְטוֹב
לְהָם: אל הרומיים ח:ט-ט

עַדְן לְאַבָּא עַלְכֶם גְּסִיּוֹן אַחֲרֵ בְּלָטִי אַסְ-גְּסִיּוֹן בְּנֵי אָדָם כִּי-
נָאָנוּ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְחַ לְנוֹסֹת אֶתְכֶם לְמַעַלָּה מִכְלָתְכֶם
כִּי-אַמְּתִין עַמְּ-הַנֶּסֶן גַּם-תְּזַעֲצָתָיו כִּי שָׁאָכְלָו שָׁאָתָה:
הָרָאָשׁוֹנָה לְקוּרִינָטִים י:ט-ט

45

44

шибתו של מישיח

כי בפרק היוצא ממוֹרָה ומאר עַד־מִזְרָב בֶּן יְהִי גַּם־בָּאוֹ שֶׁל־בָּנוֹתֶיךָ: מתי כ"ד:27

הנֵּי בָּא מִתְּהָרָה חֲטוֹק בָּאָשָׁר־לְךָ לְמַעַן לְאַדְיקָה אִישׁ אַתָּה נוֹרָךְ: הוון יהונתן ג'ז:11

כי בָּל־אִישׁ אָשָׁר־קִיּוֹתִי אָנָי וְדָבָרִי לוֹ לְחַרְפָּה בְּדוֹר הַנֵּאָר וּמְחוּטָה תְּהָא אָרְתָּהוּ יְהִי לְחַרְפָּה לְבָנוֹתֶיךָ בָּבוֹא בְּכֻבָּד מְרוֹקָס ח'ז:38

כִּן הָחִילוּ גַּם־אַתֶּם וְאַמְצִוּ לְבָבְכֶם כִּי קָרוֹב הַאֲדוֹן לְבָא: אגרת יעקב ח'ז:8

או אָתָה בָּנוֹתֶיךָ יְרָא בְּשִׁמְךָ וְסַפְדוּ כִּל־מִשְׁפְּחוֹתָה הָאָרֶץ וְרוֹא אֶת־בָּנוֹתֶיךָ בָּא עַמְּ-עֲנֵנִי הַשְׁמִים בְּגִבְוָרָה וּכְבָדָר: מתי כ"ד:30

וְהִי כִּי־הַלְכָתִי וְהַכִּינָתִי לְכֶם מָקוֹם שׁוֹב אָשָׁוב וּלְקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶלְיָעָן בְּאַשְׁר אָהָתָה שָׁם תָּהִיו גַּם־אַתֶּם: יהונתן ג'ז:3

47

דבר האלהים

כי בָּל־הַכְּתוּב נִכְתֵּב בָּרוּךְ אֱלֹהִים גַּם־מָעוֹיל לְהֹרְתָּה וְלְהֹכִית הַשְׁנִיה לְטִימָתוֹס כ'ז:16

כי מְעוֹלָם לְאִיזָּאָה נִבְואָה בְּרִצְׁוֹן הָאָדָם כִּי אַמְּ-בָרוּךְ הַקָּדֵש אשר נִשְׁאָם דָּבָרוֹ אֲנֵנִי אֱלֹהִים הַקָּדֹשִׁים: הַשְׁנִיה לְפִטרוֹס א'ז:21

נְרָלְגָלִי דְּבָרָךְ וְאָזָר לְנִתְּבָחֵת: תהילים ק"ט:105

בְּלֹבִי צְפָנָתִי אִמְרָחָךְ לְמַעַן לֹא אָחַטָּא־לְךָ: תהילים ק"ט:111

וַיְעַן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר לְהֶם טָעִים אַתֶּם בְּאַשְׁר אַיִלְכֶם יְדָעִים אַתָּה הַפְּתֻוחִים וְגַם אֶת־גִּבְוֹרַת הָאֱלֹהִים: מתי כ"ב:29

פְּשִׁמְים וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרְוּ וְדָבָרִי לֹא יַעֲבֹרְוּ: לוקס כ"א:33

ה' מדבר אלינו אודות גירושין

אָכָל אָנָי אָמַר לְכֶם הַמֶּלֶךְ אֶת־אָשְׁתוֹ בְּלֹתִי עַל־דָּבָר זִנְוֹת עָשָׂה אֶתְהָרָשָׂה וְהַלְקָמָה אֶת־קָרְבָּנָה לֹו לְאַשָּׁה נָאָף הָוָא: מתי ח'ז:22

כִּל־אִישׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־אָשְׁתוֹ וְלַקְמָה אַחֲרָת נָאָף הָוָא וְכָל־הַלְקָמָה אֶת־קָרְבָּנָה מֵאִישָׁה נָאָף הָוָא: לוקס ט'ז:18

כִּי אַשָּׁה בְּעַלְתִּ־בָּעֵל קְשֹׁוֹרָה הִיא בְּאִישָׁה כִּי הַתּוֹרָה בְּחִינִי וּבְמוֹת הַבָּעֵל פָּטוֹרָה הִיא מִתּוֹרָה בְּעֵלָה: וְהַפְּגָה אֶמְ־תִּפְחָה לְאִישׁ אַחֲרָת בְּמַתְּחֵי בָּעֵלָה נָאָפָת יָקְרָא לְהָאָכָל אַתְּרִי מוֹת בְּעֵלָה פָּטוֹרָה הַאָמְן־הַתּוֹרָה וְאַיְנָה נָאָפָת בְּהִזְוֹתָה לְאִישׁ אַחֲרָת: אל הרומים ז'ז:3

וְהַגָּה אֶת־הַנְּשָׁאָם אָנָכִי מִצְוָה וְלֹא אָנָכִי כִּי אַמְּ-הַאֲדוֹן אָשָׁר לְאָדָה תִּפְרַשׁ אַשָּׁה מִבָּעֵלָה: וְאַמְּ-פְּרַשׁ תִּפְרַשׁ מִפְּשָׁע שְׁבָבָל אִישׁ אוֹ תִּתְּרַאֲךָ לְבָעֵלָה וְאִישׁ אַל־יִשְׁלַׁח אֶת־אָשְׁתוֹ: הַרְאָשָׁונה לְקוּרִינִיטִים ז'ז:11–11

46

шибתו של מישיח

וְאַוְרָא אֶת־בָּנוֹתֶיךָ בָּא בְּעֵן בְּגִבְוָרָה וּבְכֻבָּד רְבָּד: לוקס כ"א:27

לְכָן גַּם־אַתֶּם הָיו נִכּוֹנִים כִּי בְּשָׁעָה אֲשֶׁר לֹא פָלַלְתֶּם יָבוֹא בָּנָה הָאָדָם: לוקס י'ז:40

אֲהֹבֵי עַתָּה בְּנִים לְאֱלֹהִים אֲנָהָנוּ וְעַזְדָּר לֹא נִגְלָה מִהַּנְּחִיה אַפָּק יְדַעַּנוּ כִּי בְּגִוְגָלוֹתָנוּ נְדָמָה־לֹו כִּי גְּרָאָהוּ בְּאַשְׁר הָוָא: הַרְאָשָׁונה לְיוֹחָנָן ג'ז:2

הַנֵּי בָּא פָגַב אֲשֶׁרִי הַשְּׁקָד וְשִׁמְרָ אֶת־בָּגְדָיו לְמַעַן לֹא־יַלְקָח עָרָם וְרָאוּ אֶת־עִרּוֹתָו: הוון יהונתן ט'ז:15

וַיֹּאמְרוּ אַתֶּם אָנָשִׁי הַגְּלִיל מִהַּתְּעִמְדוֹ דָה וְעַזְנִיכֶם הַשְּׁמִינִיה יְשֻׁעָה וְהַאֲשֶׁר לְקָח מִתְּכֶם הַשְּׁמִינִיה בֶּן בּוֹא יָבוֹא כִּאֵשׁ רְאִיתָם אֶתָּה עַלְהָה הַשְּׁמִינִיה: מעשי שליחים א'ז:11

כִּי עַתְּדִ בָּנוֹתֶיךָ לְבּוֹא בְּכֻבָּד אֲבִיו עַמְּ-מִלְאָכִיו וְאָוּ שְׁלָמָם לְכָל־אִישׁ פְּמִיעָשָׂהוּ: מתי ט'ז:27

48

עלון זה הוצאה לאור במלعلاה מס' 35 שפות לשם הפצתו
חיננס לקוראים נלהבים ברחבי תבל. אם חפץ אתה
בעותקים נוספים — כתוב לכטובה דלהלן וציין בכמה
עותקים תוכל להשתמש בצורה נבונה.

**W.M.Press, Inc.
P.O. Box 120
New Paris, Indiana 46553-0120 USA**

כל המורכאות מהברית החדשה לקורות
מהתרגומים משנת 1976, © החברה לכתבי
הקדש, ירושלים.

www.wmpress.org

Hebrew HFA